

**Месеца фебруара у 4. дан
спомен вршимо и службу певамо**

**преподобној матери нашој Јефимији Девичкој,
у народу званој Блажена Стојна**

Ако благоизволи настојатељ, певамо бденијску службу.

Служба преподобном Исидору Пелусиоту се пева на повечерју.

НА ВЕЧЕРЊОЈ

Први антифон: *Блажен муж.*

На *Господи возвах* стихире на 6: празника 3, глас 4. и преподобној 3, глас 5.

Преподобна мати, Јефимија блажена, у младости крст Господњи смело узевши, у подвизима тешким си истрајавала, дрскост ђавола победила, а Крст победе високо уздигла, који си свету смело показала у славу Оца нашег Небеског, од Којега нам просветљење долази, и Кога моли да дарује Цркви јединство и свима велику милост.

Преподобна мати, Јефимија свехвална, ликује данас Православна Црква Српска и хвале те свети зборови свештеника, монаха и верника, овако кличући: ти која си сваку насладу Христа ради одбацила, подвига љубитељко, испуњена љубављу, Духа Светога станиште, неправедних строга казнитељко, а праведних блага подршко, оних који ти притичу заштито, Христа молећи, Њега умоли, богоблажена, да умири свет и спасе душе наше.

Преподобна мати, Јефимија свеблажена, сагласно имену било је и живљење твоје, јер си показала добру нарав и живот претворила у благопријатну песму Своме Спаситељу Благом. Тако је и сагласно живљењу твоме било у народу називање твоје, Блажена Стојна, покајања народног проповеднице, Христа молећи, Њега умоли, богоблажена, да умири народ наш и душе наше.

Слава, глас 6.

Од стада оваца на бригу за душе људске призвана, у младости си отишла у девичку обитељ, испосничких подвига почетак поставивши, многим молитвама и мољењима, коленопреклонима, сузама и ноћим бдењима тело си укротила и душу украсила и, подвиг на подвиг додајући, мудрост Христову и праву веру свету си показала, тако из силе у силу усходећи, са светима покојси покој, међу којима са красником Девичким Јоаникијем моли се за нас што ти свети спомен у весељу славимо.

И сада, празника, глас 2.

Паримије преподобној.

Литијске стихире.

Глас 1.

Глас вапијуће праведнице у пустињи девичкој опомиње: народу ће српском пропаст доћи ако вери Христовој не прибегне, и име Божије хули не отргне и светим прецима не последује; сузе си проливала, и поклоне чинила и чудотворца девичког много преклињала да правом стазом народ наш закорача. Сада присније са Христом сједињена и међу светима обитавајући, моли се за спасење рода нашег и свег хришћанског.

Глас 6.

Уздигнутим Крстом високо понетим нова победница на коњу ти се јави, којим си безумље гордељивих посрамила, оних који су у сили Божијој лудост видели, и са изабраним сасудом благодати „ја се распех свету и свет мени“ клицала си, „и Цара Славе на Дрво прикованог објављујем“, Кога и моли, Јефимија, молимо те и с љубављу поштујемо.

Глас 8.

Бога правде и милости си јавила свима који обитељи девичкој притицаху, чудесна знамења твоја у веру праву увераваху и Арнауте многим страхом испуњаваху: једни исцељење добијаху, други казну примаху; једни се јарма ослободише, други додатни ставише; молитве праведника да су богопријатне знајући, припадамо им молитвено: о, божанствени Јоаникије и Јефимија, који сте стекли благодат да измолите исцељења, излијте их на душе и тела наша, Бога милости јављајући.

Слава, глас 2.

Којим песмама прикладним да опевамо твоје подвиге? Јер, у врлини ти се подобни не нађосмо, трпљење и смирење твоје не стекосмо и љубав твоју у реч не ухватисмо, ти која живљење бестелесних чинова горњих достиже; покренувши преподобне наше матере Касијану Милешевску и Стефаниду Битољску и Господњи Престо окружујући, Јефимија блажена, моли се за спасење оних који тожерствују спомен твој, мати преподобна.

И сада, празника (види службу за 2. фебруар), глас 5.

Стихире стиховње празника (види службу за 2. фебруар), глас 7.

Слава, глас 1.

О, дивнога чуда! О, милости Божије у нове дане! За Христом мудро пошавши, снагом вере човека греховног си одбацила и у светлост Христа преславно се обукла, коју Дух Освећења раздаје по твојим молитвама онима који ово славље празнују и радосно узвикују: бодрости монаха и утехо световњака, посето невољних и олакшање болесних, преподобна Јефимија свехвална, моли се за душе наше.

И сада, празника, глас 8.

На благосиљању хлебова, тропар преподобној двапут и тропар празника једном.

Тропар, глас 2.

Као потврђен са висине,
спомен твој духовно весеље доноси,
јер си у праведности поживела
и обитељ подвига својих украсила,
блажена мати Јефимија, преподобна,
Христу Богу са смелошћу предстојећи,
моли се за оне који те с љубављу поштују.

НА ЈУТРЕЊУ

На Бог Господ тропар празника двапут, Слава: тропар преподобној,
И сада: опет празника.

После првог читања, сједален, глас 1.

Ка Извору живота хитајући, свим силама душевним и телесним
заволела си Господа Свога, и чувана у хладу сенке Његове, од
Његових наредби које љубав откривају ниси се одвајала, стога, Њега,
Јефимија, моли да просвети и помиљује душе наше.

Слава. И сада, празника, глас исти.

После другог читања, сједален, глас 4.

Пречасним на земљи живљењем чиновима небеским уподобила се
јеси, испунивши се трпљењем, послушношћу, смирењем и љубављу,
Светога Духа благодат се уселила у тебе и премудро украсила, доме
Божији, заједничарко Светиње, моли се непрестано за све нас.

Слава. И сада, празника, глас исти.

Полијелеј.

Величаније и избрани псалам преподобном/ој.

Сједален, глас 4.

Преподобна мати Јефимија, никога од оних који притичу твом молитвеном посредништву не остави неуслишеног и оне за које ти притичу милостиво посети, шаљући од Христа душевна и телесна исцељења, све за спасење корисно и велику и богату милост.

Слава. И сада, празника, глас исти.

1. антифон степена, глас 4.

Прокимен, глас 4.

Диван је Бог у светима Својим, Бог Израиљев.

Стих: У црквама благосиљајте Бога, Господа са извора Израиљевих.

Всјакоје диханије.

Јеванђеље преподобној: Мт 10, 32-39.

Стихира по Пс 50. глас 6.

Данас благодат Светога Духа нас сабра, и спомен овај весељем црквеним учини и мисли нам изврсно просветли, да опевајући добру подвижницу, Христа Бога прославимо, кличући овако: радуј се, Девичке обитељи заштито; радуј се, монахиња украшење; радуј се, верника доброто; радуј се у Христу, Јефимија нова.

Канон празника на 6 и светој на 8, глас 3.

Акростих: Блажену Стојну мудро певаћу.

Песма 1.

Ирмос: Сушну дубокородну земљу Сунце посети некада, јер се као стена згуснула с обе стране вода, људима који су пешке морем

ходили и богоугодно певали: певајмо Господу, јер се славно прослави.

Будуће подвижнице плодно тло Сунце Истине посети некада, и мене, Спасе, ништавног, посети божанственим разумом и за хвалу Јефимији одени, да ти богоугодно певам, јер се прослави.

Лопижа благородну младицу, благословом свештеника предака, призивање Божанско изабра, да народу ожеднелом воду живу покаже, да никад не жеднећи, Господу певамо.

Ако се народ српски Богу не обрати, говорила си да ће пропасти. Милост која је Израиљ избавила и руке на Крст раширила дозови нам, Јефимија, да Му богоугодно певамо, јер се прослави.

Богородичен: Као Истинску Богородицу сви народи славе Тебе, Која си без семена родила, јер у Твоју освећену утробу сишавши Онај Који је Бог наш, као ми се осуштастви, Бог и Човек се роди из Тебе.

Катавасија Сретењска.

Песма 3.

Ирмос: Утврђење оних који се у Тебе надају, утврди, Господе, Цркву, коју си стекао Часном Крвљу Својом.

Жалост по Богу која спасење доноси од сваке радости више заволевши, наду си у Господа положила.

Еда ли те обећање блаженства заобиђе! Господ је утврђење Твоје и слава Твоја, јер Те је стекао Телом и Крвљу Својом.

Не људским умећем стечену, мудрост која добро расуђује примила си и Христово наслеђе душом и телом постала.

Богородичен: Преславно беше говорено о Теби, Одушевљени Граде Оног Који увек царује, јер Тобом, Владичице, Бог је поживео са земнима.

Кондак и икос празника.

Сједален, глас 8.

Христe Боже, Који си Јефимију прославио светошћу непропадљивом, њене мошти благодаћу обогатио и заступништво њено као богопријатно примаш, погледај на слуге Своје које Те свим срцем призивају и даруј опроштај грехова онима који свети спомен овај верно славе.

Слава. И сада, празника, глас исти.

Песма 4.

Ирмос: Покрила је небеса добродетељ Твоја, Христe, јер из Кивота прошавши, Светиње Нетљење Твоје Матере, у храму славе Твоје јавио се јеси као Дете на рукама ношено и све се испуни Твоје хвале.

У обитељи славе Божије јавила си се невеста Богом вођена и, руке крстослично раширивши, оне који ти долазе благосиљаш и са исцелитељем преславним заступаш.

Славом Божијом небеса су покривена и земља која послужи подвигу подвижнице и мошти чудотворца преславног сачува, Девичке шуме највећа похвало, ви свехвални.

Телесним трудовима предочистивши се и многим подвизима украсивши, храм Духа пребогат јавила си се, Јефимија, и све се испуни Божије хвале.

Богородичен: Помени, Христe, стадо које си стекао страдањем Својим, Препрослављене Своје Матере милостиве молбе примивши и посетивши озлобљене, избави силом Својом, Господе.

Песма 5.

Ирмос: Како виде Исаија у виђењу на Престолу Преузношенога Бога, од анђела славе праћенога, о тешко мени, вапијаше, јер ја угледах Оваплоћаваног Бога, Светлост Невечерњу и Владара света.

О, избранице Христова пречиста, која си у народу нечистих усана живела, хулу на Бога си изобличавала, као да си Га на Престолу Преузношеног видела како шамаре и пљување прима, Владар света.

Јоаникијевој гробници служећи, Господа и Богомајку и великог свеца молила си да се народи за безакоња покају и Бога ради свих Оваплоћеног спознају као Јединог Спаситеља света.

Небеским птицама подобећи се, Јефимија, за храну и склониште ниси марила, Светињом Христовом си се хранила и Њега за склониште имала, Владара света.

Богородичен: Скинија света и пространија од Небеса, Несместивог Логоса Божијег примивши, у целој творевини једина си се јавила, Приснодјево.

Песма 6.

Ирмос: Узвикну Теби, видевши старац очима Спасење, Које људима дође од Бога, Христе, Ти си Бог мој.

Узвикну Теби, видевши праведница очима умним Спасење, Које људима дође од Бога, Христе, Ти си Бог мој.

Муњу Божанства Христос Господњи ти показа, која људима дође од Њега Оваплоћеног, њом облистана узвикивала си: Христе, Ти си Бог мој.

Угледавши умним очима скоро пресељење у други свет са старцем Богопримцем си узвикнула: сада отпушташ слушкињу Своју, Христе, мој Боже.

Богородичен: Пречиста Богородице, посредујући са неупоредивом смелошћу, Сина Свога и Господа, Христа Бога нашега, милостив прегрешним слугама Својим да буде са Јефимијом блаженом умоли.

Кондак, глас 3.

Мудру дјеву и Христову невесту,

Јефимију, прославимо, верни,
која је поразила сујету светску
и крст мудрости Божије узвисила,
она је нова похвала девичка.

Икос.

Славу не од људи, богатство које се не троши и мудрост не од овога света, него Живог Господа и Христа Свог тражила си и ниси се посрамила, Велики је Бог наш Који тако чини са онима који Га траже. Сагледајмо, људи, тајну живота људског и похоту и гордост живљења одбацимо и молитвено преподобној притецимо, изливајући болове душа наших, јер непосредно Христу Цару Јефимија предстоји и кроз њу добијмо исцељење; она је нова похвала девичка.

Синаксарско житије.

У овај свети и празнични дан спомен вршимо и службу певамо преподобној матери нашој Јефимији, новој подвижници девичкој.

Стих: У руке Симеонове Христос Богомладенац је примљен, душом Јефимијином Он Исти је загрљен.

Ова дивна и чудесна подвижница Христова рођена је као Стојна Зарић 1815. године у селу Лопижима (данас Доње Лопиже) код Сјенице у часном дому старе свештеничке породице. Одликовала се смерношћу и послушношћу и брижно је чувала стадо оваца, све док није, по позиву Господњем, са двадесетак година отишла у манастир преподобог оца нашег Јоаникија у Девичким шумама, где је примила монашки постриг са именом Јефимија. У тој древној светињи отпочела је веома строг монашки подвиг: молила се дуго, плачући и клечећи, постила истрајно, једући хлеб и воду, спавала кратко и неудобно, обављала манастирска послушања и побожно се старала за црквено благољепије, са пуно љубави служећи

исцелитељној гробници општег чудотворца и красника Девичког. Са природном простотом и световном неученошћу спојивши лудост (јуродивост), показала је истинску мудрост Христову. Свим овим подвизима је додала подвиг поучавања православној вери приликом сакупљања помоћи за манастир у околном народу. Тако је пред светом посведочила блажену мудрост и љубав Божију. Као праведница Христова, она је поучавала, благосиљала, клела, претила, али и праштала; позивала народ на покајање, те је и прозвана „Покајаније“. За живота је поштована и од хришћана и муслимана као „Блажена Стојна“. На једном послушању манастирском, пошто је обавештена о скором пресељењу, ова блажена подвижница Христова упокојила се у љубави Господа Свога 15. фебруара 1895. године у Новом Пазару. Њене свете мошти су похрањене пред црквом св. Апостола Петра у Расу, а њену праведност потврђивала и пламена светлост над њеним гробом. Тако је Господу Своемe поживела, тако је Христом прослављена била ова дивна невеста вечног свадбеног весеља Царства Небеског.

Њеним светим и богопријатним молитвама, Господе Исусе Христе,
Сине Божији, помилуј нас. **А**мин.

Песма 7.

Ирмос: Тебе Који си у огњу оросио младиће који су Те благосиљали и у Дјеву Нетљену се уселио, Бога Логоса певајмо, благочесно певајући: благословен Бог отаца наших.

Девичка обитељ Тебе, Бога Логоса, Који си се у срце и ум подвижнице уселио, благочесно пева: благословен Бог отаца наших.

Радује се са обитељи Девичком, Петрова црква у Расу и мали засеок Репиште, са пуноћом Цркве благочесно певајући: благословен Бог отаца наших.

О црквеном благољепију усрдна старатељко, пламенови двадесетдва кандила која си свакодневно прислуживала, као да се сјединише часни гроб до неба да ти облистају: благословен Бог отаца наших.

Богородичен: Ризница многоцењена благослова јавила се јеси, Пречиста, онима који Те чистим срцем исповедају као Богородитељку, из Тебе се, дакле, оваплоти Бог отаца наших.

Песма 8.

Ирмос: У неиздржљиви огањ убачени, благочешћа предстојаше младићи, а пламеном неповређени, божанствену песму певаху: благословите сва дела Господња Господа и преузносите у све векове.

Пламеном искушења неповређена, благочешћа предстојаше подвижница, од јутра до ноћи божанствену молитву чинећи: Господе, Исусе Христе, помилуј ме.

Едем отворен од Онога Који младиће од пламена сачува, Анђела Великог Савета, душу подвижнице старице је примио, која непрестано песму певаше: Господа преузносите у све векове.

Вавилонске пећи распламсање и у неиздржљивом огњу мучења молитвама својим, Јефимија, ослободи оне који божанствени Домострој певају: благословите сва дела Господња Господа и преузносите у све векове.

Богородичен: Храм Божији јавила се јеси, Сместилиште одушевљено и Ковчег, јер си Творца са људима помирила, Богородитељко Пречиста, и достојно Те сва дела певају и преузносе у све векове.

Хвалим, благословим. Чесњејшују, глас 3.

Песма 9.

Ирмос: У закону сенке и Писмима икону видимо, верни, свако мушког пола који је развезао материцу (прворођени) свет је Богу,

зато Прворођенога Логоса Оца Беспочетног, Сина Прворађаног од Мајке без мужа, величамо.

Арнауте, вером Писама непросвећене, позивала си да буду свети пред Богом, пришавши Богу Логосу Оваплоћеном, Који од превари ослободи народе, Кога величамо.

Ђерку Оца Беспочетног по обећању и санаследницу Прворођенога по дару, преславну Јефимију видимо, верни, и припадамо јој да се Божанској Тројици помоли, Коју изнад свега величамо.

Убого наше слављење, за које си знала да Анђели свети довршавају, прими не по умећу, већ по благовољењу нашем, Јефимија преподобна мати, да Бога Љубави спознамо и Њега величамо.

Богородичен: Храм и Престо Божији јавила се јеси, у који се усели Онај Који је на висинама, родивши се без мужа, Свечиста, и не отворивши врата тела Твога. Зато Својим непрестаним молитвама, Чиста, народе непријатељске брзо до краја покори.

Свјетилен празника двапут. Слава, преподобној. И сада, празника.

Небеса се радују примајући свету твоју душу и земља се весели свето тело твоје чувајући, преподобна мати Јефимија блажена, а верни се богатством благослова испунише, које од Господа дарујеш онима који славе спомен твој.

На Хвалите стихире на 4, празника 2 (види службу за 2. фебруар) и преподобној 2, глас 4.

Дао си, Господе, по речи пророка, наслеђе онима који Те се боје; дар славе Христове дао си Јефимији, која се подвижничким напорима и равноангелним живљењем у меру висине Христове уздиже, показавши се тајница неизрецивог блаженства, које си припремио онима који Те љубе.

Дао си, Господе, по човекољубљу Своме Јефимији благодат многу да сиротињу и убогост више од сваке удобности заволи, а да првог и

последњег као једнаке прихвати; испунивши је љубављу божанском, нестицања и смирења ризницом је показа, а славом која је од вечности прослави је, зато Ти хвалу певамо.

Слава, глас 6.

Преподобна мати, до Николаја светитеља новогa реч се пронесе о свекрасном живљењу твоме, о многим трудовима и подвизима, за живота и по представљењу збивањима чудесним, а он то на корист Цркве светопохвално написа; тако сазнасмо да си на небесима нашла плату, демонске погубила војске и анђелске достигла чинове, чијем си житију непорочно поревновала. Слободу имајући пред Христом Богом, мир измоли душама нашим.

И сада, празника, глас исти.

Велико славословље.

НА БОЖАНСТВЕНОЈ ЛИТУРГИЈИ

Блажена на 8: 3. песма канона празника на 4, глас 3. и 6. песма канона преподобној на 4, глас 8.

Апостол: Гал 208. (3, 23-29)

Јеванђеље: Мт 104. (25, 1-13)

Причастен: Радујте се праведни у Господу. (Пс 32, 1)